

Política | Actualitzat el 20/08/2020 a les 12:00

Lorena Roldán, ascens i caiguda d'una candidata efímera

La dirigent de Ciutadans ha passat en tres anys de ser ungida com la successora d'Arrimadas a ser vista com un entrebanc per intentar recuperar el vot perdut

Lorena Roldán exhibeix una fotografia de l'atemptat d'ETA a la caserna de la Guàrdia Civil de Vic. | Adrià Costa

De ser considerada un bec d'or a veure's bandejada sense miraments. Així es pot resumir l'ascens i caiguda de Lorena Roldán

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/184752/deu/coses/potser/no/sabies/lorena/roldan>) a Ciutadans. Aquest dimecres a la nit, la direcció que presideix Inés Arrimadas va designar Carlos Carrizosa com a nou cap de cartell a Catalunya (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207516/ciutadans/relega/roldan/situa/carrizosa/candidat/al/parlament>). Han passat menys de tres anys des d'aquell dia en què Albert Rivera va quedar embadalit en escoltar-la quan encara era, només, una jove diputada.

Va ser durant la campanya de les eleccions catalanes del 21-D del 2017. Roldán, amb escó per Tarragona, va intervenir en un míting al Teatre Tívoli. Un lloc emblemàtic per Ciutadans perquè va ser on es va fer l'acte considerat com a fundacional del nou partit en un ara molt llunyà any 2006.

Aquella seducció de Rivera per la jove promesa va traduir-se en una fulgurant carrera. De fet, havia començat l'any 2014, quan va entrar a militar al partit. A les municipals del 2015, ja era a les llistes per a l'Ajuntament de Tarragona i va ser elegida regidora. I el setembre del mateix any, ja va anar de quatre en la llista al Parlament per la demarcació tarragonina i va aconseguir ser

escollida.

[noticia]207516[/noticia]

Roldán tenia tots els ingredients de la particular manera que han tingut a Ciutadans d'entendre la nova política: rostre jove, fotogènia, fluidesa dialèctica i rapidesa per captar els eslògans breus i col·locar-los. Però en molts dels seus moviments s'evidenciava la sobrerepresentació, com quan va comparar l'independentisme amb ETA i el terrorisme.

Durant el debat de política general del 2019, Roldán, ja proclamada candidata a la Generalitat, va arribar a exhibir una fotografia de l'atemptat contra la caserna de la Guàrdia Civil de Vic. Un exabrupte que va incomodar fins i tot companys seus d'escó. Poc després, l'enquesta del CEO sobre aquell debat mostrava que els votants de Ciutadans van valorar més les intervencions dels altres líders unionistes, Miquel Iceta i Alejandro Fernández (<https://www.naciodigital.cat/noticia/188869/votants/cs/suspenen/discurs/roldan/equiparava/independentisme/eta>) .

Roldán ha vist truncat de manera abrupta el seu ascens. Les males perspectives electorals del partit, la seva incompatibilitat amb el nucli dur de la direcció a Catalunya i alguns episodis de la seva trajectòria que la persegueixen expliquen la seva caiguda en desgràcia. De moment, però, conserva el seu estatus com a portaveu al Senat i el rang de portaveu adjunta de la formació.

Una maquinària controlada amb ma de ferro

L'estructura del partit a Catalunya està en mans d'un reduït equip de dirigents sota les ordres de Carrizosa. La marxa d'Arrimadas a Madrid, primer, i la seva elecció com a líder després de l'abandonament de Rivera no han afeblit el poder del president del grup parlamentari. Més aviat el contrari. La seva condició de bon dialèctic al Parlament ha diluït en moltes ocasions Roldán, que mai ha format part de l'entorn de Carrizosa i on ha estat vista com un element aliè.

Roldán mai ha format part de l'entorn de Carrizosa, on ha estat vista com un element aliè

Tot i haver estat proclamada candidata a la Generalitat després d'unes primàries formals, el cert és que la figura de Roldán mai ha disposat d'un allau d'entusiasme dins del partit. Abans i després de la seva elecció, el nom del diputat Nacho Martín Blanco com a possible alternativa no ha deixat mai de circular (<https://www.naciodigital.cat/noticia/184030/pugna/roldan-martin/blanco/ser/cap/llista/obre/nou/front/cs>) . Tot indica que amb la incomoditat del mediàtic diputat, poc atret per les pugnes internes.

Unes pessimes perspectives electorals -amb enquestes que en algun cas han arribat a dibuixar la pèrdua de la meitat dels 36 diputats al Parlament (<https://www.naciodigital.cat/noticia/202596/independentisme/incrementaria/majoria/al/parlament/s egons/enquesta/periodico>) - han qüestionat encara més Roldán, malgrat el suport inicial que semblava donar-li la mateixa Arrimadas.

Una barretina que la hipoteca

En la imatge de l'excandidata sempre hi ha jugat molt en contra un episodi que ha desfermat sempre al partit sospites sobre la solidesa de les seves conviccions. La fins ara presidenciable unionista va participar en la Via Catalana del 2013 (<https://www.naciodigital.cat/canaldigital/noticia/25516/substituta/arrimadas/lider/cs/catalunya/va/participar/via/catalana>) , amb barretina al cap inclosa. Un fet que podia ser una simple anècdota,

però que ella ha explicat com a fruit de la pressió a la qual se la va sotmetre a la seva feina en la funció pública.

La defenestració de la candidata també posa el dit a la nafra de la suposada renovació política que enarbora Ciutadans. Roldán va ser elegida en un procés de primàries (<https://www.naciodigital.cat/noticia/184815/roldan/es/reivindica/presidenta/catalunya/real/augura/nova/victoria/cs>) el juliol del 2019 en què va gaudir del suport de la direcció. Hi va haver fins a dotze aspirants, però ella es va imposar amb un contundent 86% dels vots.

La defenestració de Roldán també és una esmena total a un procés de primàries presentat com a signe de regeneració

Val a dir que les formes no van acompanyar el procés, amb uns candidats que apareixien davant dels mitjans completament sols, sense que ningú de l'organització els acompanyés. Aquelles primàries van oferir moments curiosos, com va ser que una aspirant, Antonia Pedrero, exregidora de Martortelles, admetés l'existència de "presos polítics" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/184453/candidata/primaries/ciutadans/afirma/presos/politics>) .

Ara, la direcció de Ciutadans esmena la plana al resultat de les primàries i anuncia a mig agost un canvi de cartell electoral. Tot un símptoma de les mancances d'un discurs suposadament regenerador i que acaba refugiant-se en la més vella i previsible manera de fer política.